

skeho časa 15. a 16. lětstotka. Z druhého wukaza wo serbskej drasće z lěta 1654 směmy sudzić, zo so Serbowka z drohotnymi bantami a paćerkami rady pyšeše. Krajne stawy mēnjachu, zo maja přećiwo tomu zakroćić. Rěka tam we wukazu Budyskeho sejma z lěta 1624:

„Denen Wendischen Bauersleuten und Knechten ist, damit ihre überhand nehmende Hoffarth gestillet werden möchte, zu vorbiethen, die kostbaren Bänder und Federn umb die Hütte, wie auch die Stiefeln mit Absätzen und die verbrämten Stolpen zu tragen, item: daß denen Wendischen Mägden die theuren Bänder umb die Köpfe wie auch Halsbänder von Kcrallen zu tragen, vorbothen seyn soll.“¹⁵

Sym na někotrych přikładach pokazal zwiski mjez katolskej narodnej drastu a zdrasćenjom zańdženych časow. W kóždej narodnej drasće tajke zwiski z cuzymi wukrajnymi módami jenak zwěsćiny, wšo jene hač w němskej abo serbskej narodnej drasće. Tak je tež tuta naša narodna drasta zdžěla „spadnjene kulturne kublc.“ Hdyž pak serbsku ludowu drastu studuješ a za njej slědziš, maš wšelke ćeže, dokelž nimo wšedneho a powšitkowneho wuwieća narodneje drasty, na př. wšěch němskich ludowych drastow, mamy tu džěle a zbytki prastowjanskeje doby. Njehodža so zamjelčec a njemóžemy je přec! Wšitko pak je tudy zrostło k dospołnemu cyłkej. Pozdžišo hišće spóznejemy, kak lud tamnu njetrajnu módu přiwza, ju k swojemu wjesnemu žiwjenju přiměri a cyłu drastu we swojoraznych formach do harmoniskeho cyłka skowa.

II.

Hdže je narodna drasta katolskich Serbow z domom?

My Serbja Hornjeje a Delnjeje Łužicy nimamy zhromadneje a jednotneje narodneje drasty. Narodna drasta muži je so pola nas nimale pominyła. Jenož zbytki a powostanki tu hišće su. Skoro wšudže wobkedźbujemy, zo je žónska we wjesnym žiwjenju konservativniša hač muž a krućišo staronamrěte kubla pěstuje a haji. — To, štož jednotliwe narodne drasty mjez sobu rozeznawa, wiđzimy w razu wupyšenja hłowy a we wudebjenju zwjeršneje drasty a dale w pisanosći a w razu cyłkej drasty. Wosebje pak so w tym mjez sobu rozeznawaju, hdy so jed-

¹⁵ Abraham Frenzel, Historia populi ac rituum superioris Lusatiae. Str. 83.